

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	BcA. Ivana Zuskinová		
Studijní program	N8206 Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design - Design skla		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2015/2016
Název práce	Offline object		
Oponent práce	MgA. Olga Staníková		

Ivana Zuskinová ve své diplomové práci specifickým způsobem vrací na ostrov Korfu, kde pobývala v rámci roční stáže a zpracovává celkovou situaci, kterou ji přinesla tamní zkušenost, jež se neméně specificky projevila i po jejím návratu zpět. Offline projekt uvádí do souvislosti s vlastní osobou, kterou propojila s blogem www.morskapanda.tumblr.com zrcadlicí Ivaniny pocity a vzpomínky v podobě prací různých povah zpracování.

Úvodní část objasňuje vlastní zacílení práce, která v rámci odlišných fází, proměn a posunů v technikách jako i postupným objevováním nových možností ukazuje pozoruhodný záběr diplomantky, která se po dobu stáže věnovala zdokonalení svých znalostí v digitálních technikách zpracování grafik či fotografií, 3D modelováním nebo prací v konkrétních programovacích jazycích. Až po svém návratu se dostala k práci s objektem a latexem, do něhož se jí podařilo přirozeně přenést nově nabyté poznatky i prostředí. Jak sama zdůrazňuje, zvláště důležitým motivem se stalo moře, jehož hladina, vlnění nebo barevnost se zásadně projevila v následně vzniklých pracích.

V teoretické části Ivana zmiňuje status blogu, který pro ni prošel výraznou přeměnou, zejména v možnostech fungování coby neustále živoucí doklad dění, ale stejně tak i v možnostech aktuálního vyznávání se k zakoušeným niterným pocitům odloučení, nalézání nové náklonnosti a vytváření identity mořské pandy. S každodenní součástí virtuální světa v tom fyzickém už nešlo ani tak o intimní zásah do soukromí jako spíše možnost vzájemného sdílení přidávaného obsahu a odkrývání toho, co se jí vrývá pod kůži. Proto v jeho souvislosti přistupuje až k termínu online laboratoře, tedy jakéhosi otevřeného místa pokusů, které ještě více než záznamy v papírovém deníku koresponduje s naší přítomností a neoddělitelnou součástí internetu. Zmiňuje velice zběžně digitální techniky, které využívala po dobu stáže ve své tvorbě a dále je spojuje s konkrétními výstupy realizovanými na Korfu. Neopomíná ani latex, v němž našla díky jeho vlastnostem odpovídající materiál pro následnou tvorbu objektů instalace a na příkladu už dříve realizovaného projektu uvádí vlastní možnosti práce. Obrazová dokumentace doplňující textovou část funguje velice dobře a místy bohužel poskytuje mnohem barvitější pohled než vlastní text, který je poněkud sevřenější co do možného autorčina vyjádření, kdy po základním uvedení už raději rychle přechází do konkrétní roviny realizovaného výstupu s náhledem. Podobné je to i u rešerší, jež sice ukazují na nalezenou inspiraci u řady umělců, uměleckých skupiny nebo uskutečněných tematických výstav, ale chybí tu bližší analýza i autorčino zdůvodnění, v čemž zrovna zmíněnou uměleckou tvorbu, projekt či autorský přístup považuje pro svou práci za podstatný.

Praktická část práce už sleduje v rámci svého členění jednotlivé fáze postupu na přípravě a navržích finální instalace, která má být autorčíným zpodobněním událostí a situací, které ji potkaly na ostrově a které v ní silně rezonovaly po jejím návratu domů. Vlastní osou vyprávění je její vztah, který dostal dvou odlišných rovin podob – jednoho zanechaného a druhého nově objeveného. Záměrnou prací s digitálními technikami (zejména glitch) přetváří reálný obrazový materiál a zároveň i nechává prostor pro uchování tajemství v jeho obraze. Různými cestami přechází až do abstraktního jazyka a ladí jednotlivé tóny do vzájemné souhry. Právě barevnost odrážející všudypřítomné moře jako další mezník ovlivnila její práci. Jednotlivé stránky jejího skicáře doslova zaplavily vlny, jež se volně rozšiřují do okolních perokreseb a ilustrací jako neustále se opakující vzor. V pracím se rovněž projevuje důležitost kompozic, které Ivana vytváří, stejně jako nepřímé vyjevení jejích vlastních vzpomínek, které volně přesazuje z původních výjevů do nových souvislostí v postupu času, který se na nich specificky podepisuje. Do práce s objektem potom přirozeně zapojila latex jako svou „druhou kůži“, kterou se pro ni osobně po čas práce stal. Důsledné zkoušky v materiálu daly vzniknout celé škále objektových prací, které jsou součástí obrazové dokumentace práce. V rámci absolvované rezidence ve studiu Bubec ukazuje hned několik přístupů, které uplatnila v kombinaci se simaxovými trubicemi nebo se sklem prostřednictvím nafukování, natahování nebo jednoduchým přilepením latexu na povrch objektů. Přitom stále evokuje vodní hladinu, její klid a přirozenost struktury odrážející se na jeho neustále zvlňněm povrchu, jež se jí podařilo zachytit i prostřednictvím přenesených grafik a ilustrací přímo na povrch latexu. Autorčina následná práce s deformováním jejich povrchu pod UV zářením jakoby ještě více zachytila podobu vzpomínky, která může podobně v rámci média žloutnout nebo flekatět. Zároveň dochází i k vlastnímu proměňování obsahu, který časem už není zase tolik zřetelný, naproti tomu je možné pozorovat jemné nuance v rámci vlastní struktury (Vlny, Palmová vlna, 2016 atd.). Promyšlenou integrací jednotlivých výstupů do finální podoby instalace Ivana směřuje k odkrytí příběhu, který zaznamenávala, přetvářela do podoby vizuálního jazyka i prožívala zároveň. Nápad dostat se přímo pod kůži vytvořeným prostředím finální instalace považují za zvláště zdařilý jako i vlastní zakomponování jednotlivých částí (grafiky, perokresby, latexové grafiky, stan, video) které spolu společně tvoří barvitou podobu autorčina příběhu. To, že si práci nijak neulehčuje, naopak volí řadu složitějších postupů zpracování materiálů, které se ještě dále snaží posunovat, ukazuje na její snahu dojít do podob, které nejvíce odpovídají jí samé i proměnám, které ji na cestě provázely. Věřím, že ji různorodost znatelná v jednotlivých fázích celého roku pomohla dojít k ujasnění si principů práce i vlastních přístupů, které ji byly a budou nápomocny v dalším směřování.

Návrh klasifikace ....velmi dobře.....

V Olomouci dne 26. května 2016

.....
podpis oponenta práce